

THÁI THƯỢNG CẢM ỨNG THIÊN

Tập 6

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Địa điểm: Tịnh tông Học hội Singapore

Thời gian: 24/05/1999

Hôm qua giảng đến câu thứ nhất của Cảm Ứng Thiên: “*Họa phước vô môn, duy nhân tự chiêu.*” Câu nói này là nói rõ nguyên lý của cảm ứng đạo giao, văn tự tuy đơn giản nhưng đạo lý thâm sâu vô cùng. Dùng cách nhìn của khoa học hiện nay để nhìn thì gọi là “tâm điện cảm ứng”. Tâm là thật, điện là thí dụ, thí dụ này không thể thí dụ đến phù hợp, đến thích đáng, chỉ có thể thí dụ gần giống. Bởi vì hiện tượng vật lý ở thế gian, dường như tốc độ của điện là nhanh nhất, nhanh bằng với tốc độ ánh sáng. Thế nhưng tốc độ cảm ứng của tâm còn nhanh hơn không biết bao nhiêu lần so với tốc độ ánh sáng và điện, đơn giản là không thể so sánh. Tốc độ của sóng điện là 300.000km/1 giây, còn tốc độ của ý niệm trong tâm, ý niệm vừa sanh khởi thì liền khắp hư không pháp giới, chúng tôi trong lúc giảng đã nhiều lần nói qua với quý vị, đây là nói nguyên lý của cảm ứng. Nội dung trong Vựng Biên rất phong phú, nêu ra rất nhiều công án, câu chuyện để làm chứng minh. Kỳ thực những thí dụ này là nêu ra không hết, chỉ cần chúng ta bình tâm mà quan sát, trong đời này của chúng ta, từ bản thân mình và hoàn cảnh xung quanh thì sẽ có thể thể nghiệm được cảm ứng là hiện tượng chân thật, người phương Tây gọi đây là chân lý.

Đoạn thứ năm trong Vựng Biên, nêu ra một câu nói của đại sư Lục Tổ Huệ Năng thuộc Thiên tông đời Đường, câu này nói được rất hay, trong Đàn Kinh, Lục Tổ nói: “*Hết thấy phước điền không rời tâm địa*”, câu này là nói tổng quát, cùng điều mà chỗ này nói “*họa phước vô môn, duy nhân tự chiêu*” là cùng một ý nghĩa. “Tâm địa” chính là ý niệm của chúng ta, trong tâm có khởi tâm động niệm thì cảm được cát hung, họa phước. Quả báo nhỏ gọi là cát hung, lớn gọi là họa phước. Trong kinh Phật nói: “*Cát hung, họa phước đều do tâm tạo*”, lại nói hai việc tội và phước này cùng với hai loại quả báo khổ và lạc, đều là do ba nghiệp “thân, ngữ, ý” tạo tác mà chiêu cảm nên. Người thế gian không hiểu được đạo lý này, nếu

như rõ ràng đạo lý này thì mới thực sự nói đến tự cầu đa phước; không rõ ràng đạo lý này, tùy thuận phiền não, vọng tưởng của mình mà tạo tác thì nhất định chiêu cảm hung họa.

Cho nên, chúng ta nếu muốn tiêu trừ thiên tai nhân họa của thế gian này, có thể làm được không? Đáp án là khẳng định, quyết định có thể làm được. Dùng phương pháp gì? Giáo dục. Lần này tôi ở châu Úc, Cục trưởng Cục đa nguyên văn hóa bang Queensland đến thăm tôi, nói về vấn đề hòa hợp chủng tộc, hòa hợp tôn giáo, mọi người đều có thể bỏ đi thành kiến của mình, tôn trọng lẫn nhau, chung sống hòa thuận, làm sao mới có thể thực tiễn? Bởi vì ông là người phụ trách công tác này ở châu Úc, tôi nói với ông một câu, đó là “giáo dục”. Cổ thánh tiên hiền Trung Quốc dạy bảo chúng ta: “*Dựng nước quản dân, giáo dục làm đầu*”, bạn xây dựng một chính quyền, xây dựng một quốc gia, cai trị nhân dân, dùng phương pháp gì vậy? Giáo dục làm đầu. Ngày nay nếu muốn đạt được xã hội hài hòa, thế giới hòa bình, ngoài giáo dục ra thì không có biện pháp thứ hai nào khác. Nội dung của giáo dục là gì? Chính là đạo lý của cảm ứng. Nếu làm rõ ràng đạo lý này, rõ ràng chân tướng sự thật thì khởi tâm động niệm của chúng ta tự nhiên liền thu liễm. Nỗ lực hành thiện, tiêu chuẩn của thiện là gì? Là thập thiện nghiệp đạo. Người người đều có thể phụng hành thập thiện nghiệp đạo thì thiên tai nhân họa tự nhiên không còn nữa, không thể phát sinh.

Trong kinh Phật đã nói, nếu như vọng tưởng, ý niệm của chúng ta tùy thuận sân giận, tùy thuận đố kỵ, tà dâm thì hiện tượng địa ngục liền ở trước mắt. Địa ngục từ đâu mà đến, bạn phải hiểu rõ. Nếu là tùy thuận tham lam, keo kiệt, tham không biết chán, bản thân có nhưng không bỏ ra bố thí thì tạo ra nghiệp ngạ quỷ, cảnh giới ngạ quỷ trong lục đạo liền hiện tiền. Nếu như tùy thuận ngu si, cái gì gọi là ngu si? Pháp thế gian và xuất thế gian không có khả năng phân biệt thật giả, không có khả năng phân biệt chánh tà, không có khả năng phân biệt phải trái, thậm chí đến thiện ác, lợi hại cũng điên đảo, đây là ngu si, ngu si là hành nghiệp của súc sanh. Cho nên tham sân si là nghiệp nhân của ba đường ác. Chúng ta bình lặng mà quan sát, quảng đại quần chúng trong xã hội này, ai không có tham sân si? Không những có, mà tham sân si còn đang không ngừng tăng trưởng, tốc độ tăng trưởng khiến

người đáng sợ! Những ý niệm, hành vi tham sân si tăng trưởng, vậy thì ba đường ác hình thành cũng rất nhanh. Chúng ta không nhất định phải đọa vào đường ác trong lục đạo, e rằng xã hội hiện nay của chúng ta đã biến thành địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh rồi; bạn nói điều này đáng sợ biết bao. Ngày nay có một số người giác ngộ, những chí sĩ, bậc nhân đức muốn cứu vãn xã hội này. Đại sư Ấn Quang dẫn đầu chúng ta, cho chúng ta khai thị vô cùng lớn, nói cho chúng ta biết, cứu giúp kiếp nạn này, đạo lý của nhà Nho không kịp nữa, đại đạo lý của nhà Phật cũng không kịp nữa, thế nên ngài mới đề xướng Liễu Phàm Tứ Huân, Cẩm Ứng Thiên và Văn Xương Đế Quân Âm Chất Văn để cứu khổ, cứu nạn. Trong tất cả ác nghiệp thì nghiệp sát và nghiệp dâm nặng nhất, cho nên An Sĩ Toàn Thư đối với hai loại ác nghiệp này đã đặc biệt dùng độ dài của bài văn để nói rõ, nhắc nhở chúng ta chú ý, hai loại ác nghiệp này là đại tội căn bản, là mầm mống của hung họa. Thập thiện có thể cứu vãn kiếp vận, niệm Phật là thiện pháp đệ nhất, sau cùng ngài có Tây Quy Trực Chỉ, khuyên chúng ta niệm Phật cầu sanh thế giới Cực Lạc.

Nghiệp nhân của ba đường ác chúng ta đã hiểu rõ, còn có ba đường thiện, a-tu-la ở trong ba đường thiện, tuy là có thể hành thiện, tâm hạnh tương ưng với thập thiện nghiệp đạo, thế nhưng tập khí ngạo mạn của họ quá nặng, quá nóng tính, tâm hiếu thắng cũng quá mạnh nên đọa đến cõi a-tu-la. Nếu có thể giữ vững ngũ giới thập thiện, khởi tâm động niệm, xử sự đối người tiếp vật tuân thủ nguyên tắc này thì mới có thể được thân người. Nếu như lại có thể đem thập thiện nghiệp đạo nâng cao lên, làm được rất viên mãn thì đó là cõi trời. Có thể thấy được giáo học của Phật pháp mục tiêu thứ nhất là dạy người đoạn ác tu thiện, mục đích chính là bảo đảm đời sau chúng ta không đọa đường ác, ngoài ra còn có thể được phước báo trời người, thế nhưng không thể siêu việt tam giới, lục đạo luân hồi. Người thông minh hơn một chút biết được ba đường thiện cũng không phải là biện pháp, không thể giải quyết gốc rễ, lại phải hướng lên cao, siêu việt tam giới. Như A-la-hán, A-la-hán đã biết được chân tướng sự thật ta - người, như những gì trong kinh Kim Cang nói: *“Hết thấy pháp hữu vi, như mộng huyễn, bọt bóng”*, cho nên buông bỏ chấp trước đối với ta, cũng chính là “không có ta” mà trong Phật pháp thường nói. Cũng chính là “có ta” thì bạn có lục đạo luân hồi, không có ta thì lục đạo luân hồi liền không còn. Siêu

việt lục đạo luân hồi, đây là chúng quả A-la-hán. Nếu như họ hiểu rõ những hiện tượng trong vũ trụ này là duyên khởi tánh không, những hiện tượng này từ đâu đến? Lục đạo từ đâu đến? Thập pháp giới từ đâu đến? Tất cả những hiện tượng là cùng một duyên khởi. Hiểu rõ đạo lý này thì ngay cả chấp trước cực kỳ vi tế cũng xả bỏ được, vì biết được chấp trước là sai lầm, cảnh giới này cao hơn so với A-la-hán, có thể chúng được địa vị Bích-chi Phật. Giác ngộ được “người” cũng là không, lại phát tâm giúp đỡ hết thảy chúng sanh, dạy bảo hết thảy chúng sanh, học tập Lục độ, đó chính là sự nghiệp của Bồ-tát. Nếu như dùng tâm từ bi chân thành, từ bi bình đẳng, tự hành hóa tha, đây chính là sự nghiệp của Phật. Những lời như trên đều là giảng về chánh báo, Phật là người tu thành, Bồ-tát cũng là người tu thành, chỉ cần bạn một niệm quay đầu liền siêu phàm nhập thánh. Vì sao chúng ta không nỗ lực? Vì sao không nghiêm túc mà học tập? Học tập Phật Bồ-tát thì đại cát đại lợi, phước báo vô biên.

Cho nên cát hung họa phước, “vô môn” chính là không có nhất định, không có pháp cố định, đều ở trong khoảng một niệm tâm người. Người phàm chỉ biết một niệm thiện ác, không biết được trong thiện ác còn có khác biệt nhiều như vậy, Phật pháp giảng được rất thấu triệt cho chúng ta. Chánh báo của chúng ta chuyển rồi thì y báo liền chuyển theo, y báo là hoàn cảnh sinh sống của chúng ta. Trong kinh Hoa Nghiêm có nói thế giới Hoa Tạng là hoàn cảnh sinh hoạt của Tỳ-lô-giá-na Phật. Lại xem, thế giới Cực Lạc là hoàn cảnh sinh hoạt của A-di-đà Phật, gọi là lầu thom, cây báu, thanh tịnh trang nghiêm, những điều ấy từ đâu mà có? Đều là từ chân thành, từ bi, bình đẳng giáo hóa chúng sanh mà chiêu cảm biến hiện ra. Ngày nay, chúng ta sinh sống trên địa cầu này, địa cầu là hoàn cảnh sinh hoạt của chúng ta, mọi người đều nhìn thấy, mọi người cũng nghe được, rất nhiều người nói địa cầu này bị bệnh rồi, bệnh rất nghiêm trọng, nơi nơi đều có thiên tai nhân họa, thiên tai nhân họa từ nơi nào đến vậy? Từ tham sân si mà biến hiện ra. Tâm tham nặng, tâm tham là nước, nạn nước liền hiện tiền; tâm sân giận nặng thì nạn lửa liền hiện tiền; ngu si là nạn gió; tâm địa bất bình là động đất. Mọi người trong xã hội hiện nay có tâm thái như thế nào mà chiêu cảm những thiên tai nhân họa này? Thiên tai nhân họa là có thể tiêu trừ, có thể hóa giải. Khoa học kỹ thuật không làm được, những sự việc này tôi

thường nói, chính trị không làm được, quân sự vũ lực cũng không làm được, kinh tế cũng không làm được, khoa học kỹ thuật cũng không làm được. Chính ở tâm người, mà chuyển biến tâm người thì chỉ có giáo học của thánh hiền, giáo học của thánh hiền là giáo học bình đẳng.

Tôi đã tiếp xúc với rất nhiều lãnh tụ tôn giáo trên thế giới, tôi trò chuyện với họ, hiện nay mọi người đều ý thức được, tai nạn trên thế gian này quá đáng sợ, cho nên đều hy vọng chúng ta làm sao có thể chung sống hòa bình, hòa thuận, có thể hợp tác lẫn nhau. Ý thức này rất tốt, trong Phật pháp gọi là thi giác, đã bắt đầu giác ngộ rồi, đây là hiện tượng tốt. Nguyện vọng của chúng ta muốn có thể thực hiện được thì phải thông qua giáo dục. Tôi nói với mọi người họ, hiện nay tôn giáo không có cách gì giải quyết vấn đề, bởi vì chúng ta chỉ có “tôn” mà không có “giáo”, mọi người nghĩ xem có đúng hay không? Đây là những gì tôi đã nói trong Hội nghị Hòa bình Tôn giáo Thế giới ở Sydney. Chúng ta có “tôn”, càng phải xem trọng giáo dục hơn. “Tôn giáo”, giáo là giáo dục, làm thế nào dạy bảo tín đồ của quý vị phát huy đại ái bình đẳng. Trong Thiên Chúa giáo, Kitô giáo nói “thượng đế yêu người thế gian”, quý vị nghĩ xem câu nói “thượng đế yêu người thế gian” này, tuyệt đối không phải là nói thượng đế chỉ yêu tín đồ của ngài, người tín ngưỡng thượng đế thì thượng đế yêu thương họ, người không tín ngưỡng thượng đế thì thượng đế vẫn yêu thương họ, bởi vì họ là người, cái mà ngài yêu là người thế gian, không hề nói có khác biệt ở trong đây. Nhà Phật nói về chân từ bình đẳng, yêu thương bảo hộ tất cả chúng sanh, dùng tâm yêu thương chân thành, giúp đỡ vô tư, phục vụ cho tất cả chúng sanh vô điều kiện vấn đề này liền được giải quyết. Nếu còn mang điều kiện thì không thể giải quyết được vấn đề, phải phục vụ cho tất cả chúng sanh vô điều kiện.

Chúng ta đã học tập được, học được thì phải làm được, học rồi mà không làm được thì đâu có ích gì? Cái mà ta chiêu cảm được vẫn là tai nạn. Sau khi học rồi thì lập tức phải thực tiễn, phải làm được. Ngày nay chúng ta thăm hỏi các tôn giáo khác nhau, dân tộc khác nhau, chúng ta phải dùng tâm yêu thương chân thành, vô tư cúng dường, nhiệt tình giúp đỡ, sự hồi đáp mà chúng ta đạt được, đã chứng minh những gì Phật Bồ-tát nói, chứng minh những gì Thái Thượng nói là “do người tự cảm đến”, cái mà chúng ta chiêu cảm là rất nhiều chúng sanh cũng yêu mến chúng ta. Từ điểm

này chúng ta liền có thể thể hội được sâu sắc rằng, xã hội an định, thế giới hòa bình là có hy vọng, phải nhờ vào các tôn giáo trên khắp thế giới nhiệt tâm dẫn dắt, phát huy đại ái, vậy mới có thể giải quyết tai họa trước mắt. Chúng ta phải lắng lòng mà thể hội ý nghĩa này. Hôm nay thời gian đã hết, chúng ta giảng đến chỗ này.